

lidt at leve af, om de faa deres Penge en Maaned forud eller 3 Maaneder bagud, for det er en Difference af 4 Maaneder.

Jeg vender mig dernæst til den ærede Finansminister. Der blev i Fjor bevilget vistnok 18,000 Kr. til de danske Vaabenbrødre, d. v. s. det Selskab, der ledes af Overbestyrelsen i København. Beløbet kunde ikke komme andre Selskaber til gode. Der er imidlertid andre Selskaber, der ere lige saa gamle og formentlig have samme Adkomst i alle Retninger. Og det er da ret naturligt, at de søgte om at blive delagtige i dette Beløb. Det kunde de ikke blive. Det Selskab, jeg her taler om, er De danske Vaabenbrødre for Odense og Omegn. Dette Selskab fik Afslag, og det er der vist ikke noget at sige til, thi, som Bevillingen var formet, var der kun tænkt paa Selskabet i København. Jeg henstiller da, at der i Aar ved 2den Behandling optages et Beløb, der beregnet efter Medlemsantal svarer til det, der gives det Selskab, der har Sæde i København, til Fordeling mellem de øvrige Selskaber, for saa vidt de ere under Statens Kontrol, og deres Love i øvrigt tilfredsstille Fordringerne, hvilket er Tilfældet med det Selskab, jeg her fører Ordet for. Der er det at mærke, at det er stiftet samtidig med de øvrige Selskaber, der nu have Tilskud, nemlig omkring 1860, og den Gang var det indrangeret under den saakaldte Centralbestyrelse. Men saa kom der en Kurre paa Traaden mellem denne og adskillige Afdelinger, fordi Centralbestyrelsen vedtog, at samtlige Bidrag skulde indsendes til Overbestyrelsen, der saa skulde fordele Sygehjælp, Understøttelser o. s. v. til hver enkelt. Enkelte Selskaber, deriblandt det odensianske, vilde ikke aflevere deres Midler til denne Forvaltning, nærmest fordi Administrationen vilde blive urimelig dyr, og de mente at kunne faa mere ud af det paa den anden Maade. Saa bleve de, vistnok i 1861, sagsøgte og vandt deres Sag ved Underretten. Centralbestyrelsen, der i dette Tilfælde synes at have været noget stridbar, lod Sagen gaa til Overretten, men tabte igen sin Sag i 1871, og endelig landede Sagen ved Højesteret, der i 1872 kom til samme Resultat som de foregaaende Instanser, at Selskabet i Odense var fuldkommen beret-

tiget til selv at administrere Medlemmernes Kontingent o. s. v., ligesom det fik tilkendt alt, hvad det ejede af Inventar o. lign., som Centralbestyrelsen havde villet lægge Beslag paa. Saaledes er Stridens Forløb. Det er nu saa mange Aar siden, og siden hen kom det ikke til at betyde synderligt i den Forstand. Men det, der har Betydning, er, at Selskabet er anerkendt af Staten saa godt som noget andet. Det faar nu, hver Gang det søger det, Stempelbegunstigelse; det maa indsende til Generaldirektoratet sine aarlige Regnskabsoversigter o. s. v. Alt dette viser, at der ingen Forskel er i Realiteten, og jeg antager, at der er andre Foreninger, hvormed det samme gælder, hvilket imidlertid ikke er kommet til min Kundskab. Da Selskabet i Odense altsaa er under samme Vilkaar som det store, har jeg henstillet til det at indsende et Andragende hertil, bilagt med dets Love fra den tidligste Tid og Oversigt over Antallet af Medlemmer og Enker o. s. v. o. s. v., hvilket ogsaa er sket. Jeg henstiller til den ærede Finansminister at imødekomme dette Andragende, hvilket jo nærmest vilde kunne ske ved i Lighed med i Fjor at give en Bevilling dertil paa Finansloven. Men skønt jeg kun har det absolutte Hverv at tale for Selskabet i Odense, følger det af sig selv, at de øvrige Selskaber, der maatte have samme Rettigheder og kunne begrunde dem lige saa godt, ogsaa bør komme i Betragtning, og derfor vilde det være rigtigt, om man indkaldte en Oversigt over disse Selskaber for at faa at vide, hvormange der er, og faa Fortegnelse over Medlemsantallet, Statutter o. s. v., og, for saa vidt man finder dem berettigede, søgte en Bevilling svarende til, hvad de andre have faaet. Jeg skal varmt anbefale denne Henstilling til Finansministeren.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Forsvarsminister. Der er en Forening her i Landet, der hedder Foreningen for de uden for aktiv Tjeneste staaende Officerer. Det er en meget stor Forening. Den bestaar samtidig af afskedigede og af værnepligtige Officerer — og de fleste af disse ere indmeldte i den. De gøre en Del for at vedligeholde deres Færdighed for eventuelt, naar der er Brug for dem, at være til Gavn for Danmarks Forsvar.